

почитаемъ е и покланяемъ въ всяко мѣсто, но неученый е странень (чужденецъ) и въ самото свое отечество.

490. Спокойствіе-то на душа-та состои ся въ да не ся надѣвашъ за нѣчто мірско.

491. Не треба да ся боишь отъ мѣсто-то, отъ кое-то ся пазвишь; но вонетива отъ страна-та, коя-то вѣрувашъ за безопасна.

492. Безразсудный мудрецъ е на всы-те досадень.

493. Какъ-то зло-то состояніе на тѣло-то не може да ся промѣни на совершенно здравіе; така и развратни-те ирави, не могатъ да ся промѣнятъ никогда на ираы похвалны, и неосудителны.

494. Кой-то винамава за да придобые науки, влазя въ состояніе, да спечали много и свяко яко богатство.

495. Кой-то не исполнява какъ-то треба повелѣнія-та, кои-то ся дадоха отъ овия, кои-то го мысляха за способень, достосожалителень е; зачто-то треба да мнине, че е положилъ всичко-то си прилѣжаніе за да ги приведе въ добръ и похвамень конецъ, но не е можель.

496. Кой-то има въ почеть и услужливость (икрамъ) злы-те люди и неблагодарны-